

Vierde zondag van Pasen, 30 april 2023

Lezing 1 Petrus 2,18-25

Slaven, aanvaardt met gepaste onderwerping het gezag van uw meesters, niet alleen als zij goed en vriendelijk, ook als zij lastig zijn. Want met God in gedachten onverdiend leed verdragen is iets moois. Slagen verduren die men verdiend heeft is niets bijzonders. Maar geduldig verdragen dat gij te lijden hebt om uw goede daden, dat is het wat God behaagt. En het is ook uw roeping, want Christus heeft voor u geleden en u een voorbeeld nagelaten; gij moet in zijn voetstappen treden. Hij heeft geen zonde gedaan en in zijn mond is geen bedrog gevonden. Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug. Als men Hem leed aandeed, uitte Hij geen dreigementen. Hij liet zijn zaak over aan Hem die rechtvaardig oordeelt. In zijn eigen lichaam heeft Hij onze zonden op het kruishout gedragen, opdat wij aan de zonden zouden afsterven en gaan leven voor gerechtigheid. Door zijn striemen zijt gij genezen. Want gij waart verdwaald als schapen, maar nu zijt ge bekeerd tot de herder en behoeder van uw zielen.

Overweging

"Slaven, aanvaardt met gepaste onderwerping het gezag van uw meester".

"Geduldig verdragen wat we te lijden hebben, dat is onze roeping". "Daarmee treden we in de voetstappen van Jezus die voor onze zonden gestorven is".

Kunnen wij nog wat daarmee in onze tijd?

En of we daar iets mee kunnen in onze samenleving met steeds meer boosheid, korte lontjes, beledigd zijn, je gekrenkt voelen in je zelfrespect, excuses eisen, genoegdoening, op je strepen staan, niks kunnen relativeren, scheldpartijen, dreigementen, anonieme bedreigingen. Mensen voelen zich aangetast in hun recht en waardigheid en eisen respect. Andere mensen en groepen mogen hetzelfde doen. "Maar wij gaan dat niet voor hen doen". Eigen verantwoordelijkheid, zelfredzaamheid.

Er zijn wel belangengroepen en actiegroepen voor mensen die niet voor zichzelf kunnen opkomen, die het onderspit delven. Maar daar gebeurt hetzelfde. Ze concentreren zich op die ene doelgroep en identificeren zich daarmee, zonder nog het grote geheel voor ogen te hebben, of de visie en het gelijk van de ander. Met als gevolg dat ze met elkaar in botsing komen en aan geloofwaardigheid verliezen. Ze oogsten steeds meer wantrouwen.

In zo'n samenleving is het opeens een weldaad als we lezen: "Hij schold niet terug", "Hij uitte geen dreigementen", "Hij kwam niet op voor zijn zaak maar liet die over aan God".

De lezing van vandaag zegt het zo: sterf af aan je eigen zonden en ga leven voor de gerechtigheid van de ander. Vind jezelf niet zo belangrijk en denk niet altijd dat de ander erop uit is de ruimte in te pikken die jou toekomt.

Neem het op voor de ander, kom op voor zijn rechtvaardige zaak, ook als hij anders is dan jij en andere belangen en overtuigingen heeft.

Niet opkomen voor jezelf maar voor de ander. Daardoor worden wij geloofwaardig. Dat wekt vertrouwen. Dat vergroot de samenhang. Dat verbetert de samenleving.